

Conversio Magni Avgvstini, Postea Hypponensis Antistitis Maximi

Werner, Ignaz

Lincii, M DC XCII.

§. IV. Genius Augustini respondet Cogitationi mortis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70025](#)

Et manet æternus Lethæis hospes in oris,
Qui semel in Stygias jussus abire plaga.
Fixa manet rigido cœli sententia clavo,
Foedera stant nullo diminuenda die.
Felix, qui placidis super astra volaverit alis,
Ah miser! æternâ quem pice pœna manet.

§. IV.

Genius Augustini respondet Co-
gitationi mortis.

S E N T E N T I A.

Vita hæc misera est, mors incerta, subitò obrepit, et
posthac negligentie pœna luenda est. lib. Confess.

E T tamen instabilis sectamur gaudia vitæ,
Cernimus æternis consuluisse malis.
Fortè suas fraudes posuit temeraria Siren?
Et scopuli tacitos dedidicere dolos?
Aut forsitan roseo posthac crispabitur ostro,
Nullaque spinarum vulnera Flora dabit?
Forsitan & viridi non sibilat hydra sub herba,
Hyblæosque tegent nulla venena favos?
Heu! malè mentito spem nostrā ponim⁹ ostro,
Plurimus Oebalio murice pallor inest.

Heu!

Heu! malè præsentes tantum complectimur
(umbras!

Credite, funereum poststrahit umbra peplum.
Heu! malè cū satuis componim⁹ ignibus años.

Ignis habet cineres, nox tegit atra diem.
Ut lento graditur vindex Rhamnusia passu,

Compensat poenā posteriore moram.

Ac veluti placidas ubi pinus navigat undas,
Pellicibus subito præcipitatur aquis.

Pœna diu suspensa moram gravitate reponit,
Et quem sera ferit, grandior ira ferit.

Immemor astrorū, quid postuma tēpora poscāt,
Non videt æthereā mens viduata die.

§. V.

Cogitatio Judicij post mortem homini
cuique evenientis.

SENTENTIA.

In quo quemq; inveniret suus novissimus dies, in hoc eum
comprehendet mundi novissimus dies; quoniam qua-
lis in die isto moritur; talis in illâ die judicatur.
Epist. ad Dioscor.

F Errea conditio, justæ stant æthere lances,
Quas nulli gemitus, lachryma nulla movet.

Fle.